

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 8 lipca 2002 r.

w sprawie mocy obowiązującej Konwencji o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych, sporządzonej w Helsinkach dnia 17 marca 1992 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 25 ustęp 1 Konwencji o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych, sporządzonej w Helsinkach dnia 17 marca 1992 r., Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikował dnia 17 lutego 2000 r. wyżej wymienioną konwencję. Dnia 15 marca 2000 r. złożono Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych jako depozytariuszowi dokument ratyfikacyjny.

Zgodnie z artykułem 26 ustęp 1 konwencja weszła w życie dnia 6 października 1996 r., a w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z artykułem 26 ustęp 3, dnia 13 czerwca 2000 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Następujące państwa stały się Stronami konwencji w podanych niżej datach:

Republika Albanii	5 stycznia 1994 r.
Republika Austrii	25 lipca 1996 r.
Republika Azerbejdżańska	3 sierpnia 2000 r.
Królestwo Belgii	8 listopada 2000 r.
Republika Chorwacji	8 lipca 1996 r.
Republika Czeska	12 czerwca 2000 r.
Królestwo Danii ¹	28 maja 1997 r.
Republika Estońska	16 czerwca 1995 r.
Republika Finlandii	21 lutego 1996 r.
Republika Francuska	30 czerwca 1998 r.

¹ Z zastrzeżeniem stosowania do Wysp Owczych i Grenlandii (*«With reservation of application to the Faroe Islands and Greenland»*)

Republika Grecka	6 września 1996 r.
Królestwo Hiszpanii	16 lutego 2000 r.
Republika Kazachstanu	11 stycznia 2001 r.
Księstwo Liechtensteinu	19 listopada 1997 r.
Republika Litewska	28 kwietnia 2000 r.
Wielkie Księstwo Luksemburga	7 czerwca 1994 r.
Republika Łotewska	10 grudnia 1996 r.
Republika Mołdowy	4 stycznia 1994 r.
Republika Federalna Niemiec	30 stycznia 1995 r.
Królestwo Niderlandów ²	14 marca 1995 r.
Królestwo Norwegii	1 kwietnia 1993 r.
Republika Portugalska ³	9 grudnia 1994 r.
Federacja Rosyjska	2 listopada 1993 r.
Rumunia	31 maja 1995 r.
Republika Słowacka	7 lipca 1999 r.
Republika Słowenii	13 kwietnia 1999 r.
Konfederacja Szwajcarska	23 maja 1995 r.
Królestwo Szwecji	5 sierpnia 1993 r.
Ukraina	8 października 1999 r.
Republika Węgierska	2 września 1994 r.
Republika Włoska	23 maja 1996 r.
Wspólnota Europejska	14 września 1995 r.

² Konwencja ma zastosowanie dla Królestwa w Europie. (*«For the Kingdom in Europe»*)

³ 28 czerwca 1999 r. Rząd Portugalii poinformował Sekretarza Generalnego, że konwencja ma zastosowanie również do Makau. (*«On 28 June 1999, the Government of Portugal informed the Secretary-General the Convention would also apply to Macau.»*)

2. Przy składaniu dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia podane niżej państwa złożyły następujące deklaracje:

REPUBLIKA AUSTRII

Republika Austrii oświadcza zgodnie z art. 22 ust. 2 konwencji, że uznaje oba środki rozstrzygnięcia sporów wymienione w tym ustępie za obowiązkowe w stosunku do każdej strony, która przyjęła zobowiązanie dotyczące jednego lub obu środków rozstrzygnięcia sporów.

(«The Republic of Austria declares in accordance with article 22 paragraph 2 of the Convention, that it accepts both of the means of dispute settlement mentioned in this paragraph as compulsory in relation to any Party accepting an obligation concerning one or both these means of dispute settlement.»)

REPUBLIKA FRANCUSKA

Rząd Republiki Francuskiej, zatwierdzając Konwencję o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych, oświadcza, że w odniesieniu do pojęcia rozsądnego i sprawiedliwego użytkowania cieków transgranicznych nie stanowi uznania zasady prawa zwyczajowego, ale odzwierciedla zasadę współpracy pomiędzy Stronami konwencji; zakres takiej współpracy jest określony w porozumieniach do konwencji zawieranych pomiędzy państwami nadbrzeżnymi — porozumienia te są oparte na zasadzie równości i wzajemności.

(«The Government of the French Republic, in approving the Convention on the Protection and Use of Transboundary Watercourses and International Lakes, declares that reference to the concept of reasonable and equitable use of transboundary waters does not constitute recognition of a principle of customary law, but illustrates a principle of cooperation between parties to the Convention; the scope of such cooperation is specified in agreements, to which the Convention between States bordering the same transboundary waters — such agreements being concluded on the basis of equality and reciprocity.»)

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC

Republika Federalna Niemiec, w celu ochrony informacji związanych z danymi osobowymi, zgodnie ze swoim prawem krajowym zastrzega sobie prawo do dostarczania danych osobowych jedynie pod warunkiem, że strona otrzymująca takie chronione informacje szanuje poufność otrzymanych informacji i warunki, pod którymi zastały one dostarczone, oraz wykorzystuje te informacje jedynie do celów, dla których zostały one dostarczone.

(«The Federal Republic of Germany, in order to protect information related to personal data according to its national law, reserves the right to supply personal data only under the condition that the part receiving such protected information shall respect the confidentiality of the information received and the conditions under which it is supplied, and shall only use that information for the purposes for which it was supplied.»)

KSIĘSTWO LIECHTENSTEINU

Księstwo Liechtensteinu oświadcza zgodnie z art. 22 ust. 2 konwencji, że uznaje oba środki rozstrzygnięcia sporów wymienione w tym ustępie za obowiązkowe w stosunku do każdej strony, która przyjęła zobowiązanie dotyczące jednego lub obu środków rozstrzygnięcia sporów.

(«Liechtenstein declares in accordance with article 22 paragraph 2 of the Convention, that it accepts both of the means of dispute settlement mentioned in this paragraph as compulsory in relation to any Party accepting an obligation concerning one or both these means of dispute settlement.»)

REPUBLIKA LITEWSKA

Republika Litewska oświadcza, że dla sporów nierozstrzygniętych zgodnie z art. 22 ust. 1 uznaje środki rozstrzygnięcia sporów, przewidziane w art. 22 ust. 2(b).

(«The Republic of Lithuania declares that, for a dispute not resolved in accordance with paragraph 1 of Article 22 it accepts the means of dispute settlement provided in paragraph 2 (b) of Article 22 of the said Convention.»)

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW

Królestwo Niderlandów uznaje dla sporów nierozstrzygniętych zgodnie z art. 22 ust. 1 konwencji oba z następujących środków rozstrzygnięcia sporów jako obowiązkowe w stosunku do każdej strony uznającej to samo zobowiązanie:

- (a) przedłożenie sporu Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości,
- (b) arbitraż, zgodnie z procedurą określoną w załączniku IV;

(«The Kingdom of the Netherlands accepts for a dispute not resolved in accordance with paragraph 1 of article 22 of the Convention both the following means of dispute settlement as compulsory in relation to any party accepting the same obligation:

- (a) submission of the dispute to the International Court of Justice;*
- (b) arbitration in accordance with the procedure set out in annex IV.»)*

KRÓLESTWO HISZPANII

W odniesieniu do artykułu 3 ustęp 1(c) Hiszpania uznaje, że graniczne normy zrzutu ścieków określone w pozwoleniach gwarantują, w każdym przypadku, poszanowanie kryteriów jakości wody w środowisku przyjmującym na podstawie najlepszych dostępnych technologii i danych technicznych dotkniętej instalacji, jej położenia geograficznego i miejscowych warunków środowiska.

(«In relation to article 3, paragraph 1 (c), the Spanish State takes it that the limits for waste-water discharges states in permits shall guarantee, in any case, respect for the water-quality criteria of the receiving environment, based on the best available technologies and the technical features of the affected installation, its geographical site and local environmental conditions.»)